

ejendomskoncentrationer (forhindre fremtidige "gødsdannelse") og dermed medvirke til at opretholde en fordeling af ejendomsretten.

- d) At sikre, at erhvervsreglerne fortsat kan udgøre et supplement til lovgivningen om erhvervelse af fast ejendom, der ikke er helårsboliger.

Til de i bestemmelsen nævnte formål kan bemærkes, at den foreslåede bestemmelse i *nr. 1* om at sikre en forsvarlig og flersidig anvendelse af landbrugsejendomme tager både sigte på anvendelse af ejendommene til jordbrugsproduktion og på en arealanvendelse, der tager hensyn til natur, miljø og landskabelige værdier. Den forsvarlige anvendelse sikres bl.a. ved at stille krav om, at den, der driver jorderne, skal have fast bopæl på bedriften. I en sådan flersidig arealanvendelse kan der tillige tages hensyn til friluftsliv og rekreative værdier samt til sociale og kulturelle værdier mv.

Bestemmelsen i *nr. 2* om en bæredygtig udvikling af jordbrugerhvervene skal bl.a. fremme strukturudviklingen ved at bevare en bred variation af såvel heltidsbrug som deltids- og fritidslandbrug.

Bestemmelsen i *nr. 3* om at tilgodese bosætning og udvikling i landdistrikterne skal bl.a. ses i sammenhæng med EU's landdistriktspolitik, der understøtter en række aktiviteter i det åbne land og styrker livet på landet, bl.a. med henblik på at fastholde et befolkningsgrundlag med helårsbeboelse i landdistrikterne, f.eks. ved regler om bopælspligt, jf. bemærkningerne til § 8.

Bestemmelsen i *nr. 4* om at tilgodese selvejet som den overvejende besiddelses- og driftsform skal bidrage til at tilgodese selvejet og familiebruget som den altovervejende besiddelses- og driftsform i landbruget og dermed understøtte den danske "landbokultur". Selvejet er også med til at sikre bosætning i landdistrikterne. Selvejet har, siden landboreformerne i slutningen af 1700-tallet afløste fæstesystemet, været den altovervejende besiddelses- og driftsform i landbruget.

Arbejdsgruppen vedr. landbrugslovens bopælskrav og dets forhold til EU-retten har tillige vurderet, at det underliggende formål om at hindre jordspekulation og hermed sikre, at landmænd, der skal leve af at drive landbrug, bliver i stand til at erhverve de ejendomme, der skal tjene som deres produktionsgrundlag, er af afgørende betydning for at bevare en ejendomsstruktur i det danske landbrugerhverv, der i videst muligt omfang bygger på princippet om selveje. Fødevareministeriet kan tilslutte sig dette synspunkt, hvilket er afspejlet i formålsbestemmelsens formulering i *nr. 4*,

hvorefter en del af lovens formål er at "sikre det fornødne produktionsgrundlag for jordbrugerhvervene". Hensynet om at modvirke jordspekulation er endvidere delvist omfattet af bestemmelsen i *nr. 2* om at sikre en bæredygtig udvikling af jordbrugerhvervene.

Selvejet er – sammen med strukturreglerne – tillige medvirkende til at sikre en fordeling af ejendomsretten, hvilket bl.a. har stor betydning i og med, at jorden er en begrænset ressource. Strukturreglerne regulerer således både erhvervelse af landbrugsejendomme og forpagtning og drift af landbrugsejendomme.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 5.

Til kapitel 2

Definitioner

Til § 2

Det foreslås i § 2, *stk. 1*, at opretholde den nuværende definition på en landbrugsejendom. Ved en landbrugsejendom skal således forstås en ejendom, der i matriklen (Kort & Matrikelstyrelsens matrikelregister) er noteret som en landbrugsejendom. De landbrugsnoterede ejendomme omfatter også en stor del af de ejendomme, der anvendes til gartneri, skovbrug m.v. Landbrugsnoteringen fremgår også af kommunernes ejendomsregistre og af tingbogen.

Det præciseres i § 2, *stk. 2*, at de ejendomme, der er noteret som landbrugsejendomme, er undergivet landbrugspligt, hvorved forstås, at de er omfattet af lovens regler om erhvervelse, forpagtning, supplerung mv.

I § 2, *stk. 3*, foreslås en definition på en landbrugsbedrift. Begrebet landbrugsbedrift anvendes i mange sammenhænge, bl.a. i landbrugsstatistikken fra Danmarks Statistik og i støttelovgivningen. Definitionen er dog ikke helt enslydende i de nævnte sammenhænge. En landbrugsbedrift har ikke hidtil været defineret i den gældende landbrugslov, men alene i bekendtgørelsen om husdyrhold og arealkrav mv., der er udstedt med hjemmel i den eksisterende landbrugslov.

Da lovforslaget omfatter de grundlæggende regler om samdrift og forpagtning af landbrugsejendomme, er det hensigtsmæssigt, at loven også definerer, hvad der forstås ved en landbrugsbedrift.

Ved en landbrugsbedrift skal således forstås en driftsenhed (virksomhed), der anvendes til jordbrugs-mæssige formål, og som drives af samme fysiske eller juridiske person (producent). Begrebet jordbrugs-mæssige formål er for driften af jorderne fastsat i loven om drift af landbrugsjorder.